

'Ekstremni događaji' objavljeni su u *EIR*-u 23. studenog 2007.

Od Milkena i Enrona do Perugi(a)e

'Ekstremni događaji'

Lyndon LaRouche, mlađi

Postoji epohalna odlika opće povijesne niti, koja skupa povezuje nedavna zbivanja, primjerena njujorškom i londonskom financijskom središtu, s masakrom u srednjoj školi u Jokeli i veoma odvratnoj pogibiji mlade engleske žene u Perugi u Italiji. Sva ova trostruka zbivanja i usporedivo znakovlje ovih sadašnjih naših vremena, svrstavaju ove objavljene događaje kao sunositelje odlike događaja, za koje je sudac u Perugi izvjestio da ih goni navodno nesaoladiva žudnja za „ekstremnom“ odlikom egzistencijalističkih doživljaja, barem kod nekih od preživjelih sudionika. To su doživljaji koje bi se, kad ih se skupa posloži, moglo opisati kao neku vrstu dionizijskog događaja, izražaj stanovite izričito zabrinjavajuće odlike našeg postojećeg globalnog „novog mračnog vijeka“ sad u punom zamahu. Sva ova tri, i mnoge druge, srodne vrste ekstremnih događaja treba se, kao Rupert Murdochov 'MySpace' i microsoftov 'Facebook' i druge ubojite računalne igre, zajedno svrstati u znakove primjerene našim poročnim i smrtonosnim vremenima.

Čini se stoga da strašne Erinije Ibikusovog Korinta silaze na naš sadašnji veoma poročan svij et!¹

Došlo je vrijeme sad, kao što je rekao Morž, da upravim prstom na iskustvo od kojeg mi se koža naježila a koje me obuzelo pred mnogo godina, kad smo žena i ja sjedili na travnatoj padini gledjući preko Arna na ulice Firenze. Odjednom sam shvatio da sjedim približno na istom mjestu gdje je autor *Dekameron* Giovanni Boccaccio opisao sebe kako sjedi dok je, prema njegovom književnom pričanju, pogledavao na prizore onog što je bilo primjereno ranijim vremenima koja su vodila u dubine doživljaja srednjevjekovne Firenze u vrijeme europskog Novog mračnog vijeka 14. stoljeća.²

¹ Friedrich Schiller, "Ždralovi Ibikusa", *Friedrich Schiller: Pjesnik slobode* (New Benjamin Franklin House: New York, 1985).

² To Boccaccijevo djelo treba čitati kao odjek važnog poznavanja *Komedije* Dante Alighierija, i to kao izražaj onog što sam naznačio kao *Sila tragedije* („Krinka Nancy Pelosi: Sila tragedije“, *EIR* vol. 34. br. 44, 9 studenog 2007). Tako bi to čitali suvremeni firentinski čitatelji Boccacciove priče.

Prema tome možete sad obavijestiti Henryja Paulsona, američkog Ministra financija među inima da je to lekcija koju je trebao naučiti.

Pred nama sada leži za proučavanje, ovdje, skupina od tri nedavna čina, sklop postupaka koji izražavaju, kao što ću pokazati, proizvod primjeren odgovarajućem obliku masovnog ludila, sklop suvremenih postupaka sukladnih ustvari s Novim mračnim vijekom unutar kojeg se smješta stvarna radnja Giovanni Boccaccijevog *Dekameron*.

1. Prvenstveno, tu je masovno ludilo koje pokazuje fijasko Henryja Paulsona, američkog Ministra financija, njegovae tragično impotentne reakcije na strah, kao prestrašenog zeca, pred u biti naletom opće krize sloma postojećeg svjetskog monetarno-financijskog sustava, pred krizom koja je već usporediva po svojim posljedicama razdoblju izbijanja srednjevjekovnog europskog Mračnog vijeka 14. stoljeća.³

Paulsonov slučaj ne treba uzimati kao tek neki izraz osobnog ludila. On je izraz oblika masovnog ludila skupina kojeg dijeli većina njegove političke klase. To je izraz njegovog sudjelovanja, kao bespomoćni otpad nošen valovima. Njega vuče za sobom plima sasvim tragičnog masovnog ludila, kao posebni izraz i proizvod dinamičkog oblika društvene, masovne pojave. Imamo tako ustvari slučaj plime masovnog ludila čitave političke klase i njenih ustvari slugana u sadašnjem društveno političkom životu radije nego tek pojedinačno ponašanje na koje se može gledati kao na slične stanovite druge pojedinačne slučajeve.

2. Slično tome, drugi slučaj obuhvaćen ovdje je događaj u svezi 'MySpace'-a i 'Facebook'-a kojeg su prema svim dokazima, relevantni službenici provođenja zakonskih mjera opisali kao okvir slučaja optužbe za umorstvo

³ Da li je to zapravo bio Paulsonov "Sastanak u Samari", kobni odjek onog pred čim je pobjegao u vrijeme watergate-ske posade Nixonove vlade?

Tragična ludost našeg vremena: Strahom prožeta i blesava reakcija Henryja Paulsona, ministra financija SADa na raspad svjetskog monetarno finansijskog sustava; sablasno umorstvo mlade Engleskinje u Perugi u Italiji koje su navodno počimili Amanda Knox („Foxy Knoxy“, prikazana ovdje sa svoje stranice u MySpace-u s mitraljezom) i dvoje suučesnika; te Pekka-Eric Auvinen, 18-godišnji Finac, koji je stavio ove svoje slike na YouTube prije nego što je ubio sedam ljudi u gimnaziji u Jokeli, a zatim i sebe.

Meredith Kercher, 21-godišnje studentice iz Engleske, u Perugi u Italiji.

U našoj obradi tog slučaja ovdje ne radi se o krivici ili relativnoj nevinosti bilo kojeg sudionika u tom groznom događaju. U našu svrhu odsudne su, kao i u mnogim očigledno sličnim slučajevima, okolnosti pod kojima se sve dokazljivo dogodilo i kako o tome donose izvješća. *Odsudan je prevladavajući potencijal (t.j. opasnost) od dinamike čiji je aktualna situacija bila izražaj.*

ČOVJEČANSTVO JE PRECIJENJENO – napis na majici

3. Slično tome, treći slučaj još je jedno kobno ubijanje koje se dogodilo u pucnjavi u gimnaziji Jokela oko 60 km sjeverno od finskog glavnog grada Helsinkija. O tom odstrelu izvjestili su da ga je izvršio fanatik, ovisnik o video igricama pucaj-i-ubij, 18-godišnji učenik te škole. U ovom slučaju, kao i sličnom, gorem slučaju fanatika ovisnog o računalskim igricama u Blacksburgu u Virginiji, imamo opet i opet i opet ubitačno divljanje još jednog pojedinca ovisnog o obliku ludila u sprezi s *induciranom navikom na takve računalske igrice*, koje je završilo samoubojstvom počinitelja.

Bitne pojedinosti svakog od ovih slučajeva, od kojih su zadnja dva užasna, navode se masovno u

izvještajima uz relativan stupanj jake vjerojatnosti, u većini međunarodnog tiska. Samo ponašanje tog tiska postalo je sastavni dio predložka tih objavljenih događaja. Kolikogod tisak bio nehotimičan, sam on je sastavni i doprinosni element općih tragičnih prilika, i to radi onog što bi morao činiti, a ne čini, kao i radi onog što čini.

Prije nego se vratimo na slučaj čudnih zastranjenja Ministra Henryja Paulsona, nastavimo za sad, obratiti ukratko pozornost na dva slučaja samog neprirodnog ponašanja mladih.

Odsudni zajednički nazivnik predstavljениh dokaza nosi znakovlje zajedničke ideologije, ujedinijućeg čimbenika MySpace-a, Facebook-a i masovno-ubitačnih naciljaj-pa-ubij igrice, kao što slučaj Microsofta, vlasnika Facebook-a oslikava. Kod svakog kompetentnog nastojanja shvaćanja ova tri, gore naznačena, primjerena slučaja moramo uvijek tražiti *dinamiku* koja *sustavno* obuhvaća svaki i sve te slučajeve i to na bitan, *dinamički* način.

Da bismo shvatili značenje međuodnosa tih različitih pojava moramo razmotriti tri stvari. *Prvo*, oblik društvene organizacije koja pruža prilike u kojima se ovakav razvoj događaja odvija. *Drugo*,

metodu kojom su te izričite vrste bitnih učinaka nametnute. *Treće*, posljedice koje ti čimbenici prouzrokuju kad ih se smjesti u sadašnje opće društvene i fizičko-ekonomske uvjete.

Slika ovoga jest: u dva slučaja zajednički nazivnik Rupert Murdochove tvorevine MySpace i microsoftove Facebook u jednu ruku, i ubojitih računalskih igrica u drugu, spona su odmah očite. U sva tri slučaja zajedničko svojstvo je *prvo, metoda sofisticirano ponašanja skupine*. To ponašanje u uskoj je sprezi, moglo bi se reći, genetičkoj, sa sociologijom koju u današnjem društvu određuje prevladavajuća uloga *sadašnje osebnjive stečevine „bebi bumera“ („bjelokošuljaša“)*. To su, *drugo*, slučajevi *radikalno egzistencijalističkog ponašanja ustrojenog kao prkošenje postojanju stvarnog svijeta*, u William Goldingovom djelu *Gospodar muha*⁴ iz 1954. Sami takvi slučajevi izraz su dobro poznate odlike oblika skupnog masovnog ludila, izraženog odvojeno ali s *istom dinamikom* u svojoj isprepletenosti. Tri navedena slučaja ovog sklopa obuhvaćaju primjereno *treće svojstvo*, sadašnji slučaj razvidnih posljedica Paulsonove smrtonosne ludosti.

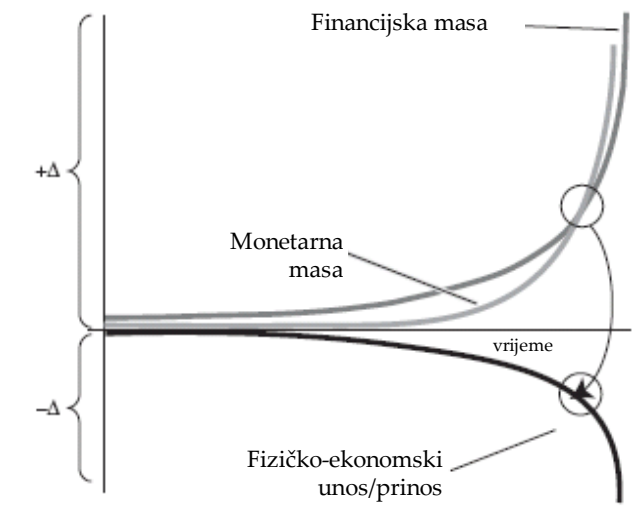
Ne postoji, na primjer kompetentna osnovica poricanja da su nedavna ubijanja u Blacksburgu specifična posljedica promicanja ubojnih računalskih igrica. Doduše, ne samo da su te igrice masovni izvor dohotka u razdoblju poslije 'Y-2000' takvih financijski i politički moćnih interesa kao značajni interesi Silikonske doline, već je razvoj i promidžba prodaje i uporabe tih igrica izraz i nusproizvod ogromnog financijskog carstva ulaganja u vojno-industrijska i srodna poduzetništva, privržen ideji koju nazivaju „revolucijom u vojnom poslovanju“ u sprezi ne samo s Podpredsjednikom Dickom Cheneyjem i financijskim interesima kao onim povezanih s George Shultzovim i Nancy Pelosijevim bliskim poznanstvom s Felixom Rohatynom.

Stoga, budući da su moćni posebni interesi iza čina koji prouzrokuju relevantne posljedice, gotovo ništa se nije učinilo, po neto učinku, u zaustavljanju rastućih slučajeva pokolja poput onih koji su se nedavno dogodili u Blacksburgu u Virginiji i gimnaziji u Jokelu. Tisak zastrašuju i tjeraju u laganje prešućivanjem znanih činjenica u

⁴ "BBB": sociološki tip "Britanskog bebi bumera". Iako je sindrom "bebi bumera" oblik dionizijskog egzistencijalizma kojeg su uveli u SAD, i to putem europskih kanala a središnja ličnost bio je brigadir John Rawlings Rees, vode posljednjih operacija psihološkog ratovanja nakon 1. svjetskog rata koristeći kanale sa središtem u londonskoj Tavistock klinici.

PRIKAZ 1

Pad dosiže kritičnu točku nestabilnosti

Splet posljedica radikalnih promjena američke gospodarske politike i njihove primjene, uvedene pod Predsjedništvima SADA u razdoblju od 1968. – 1981., proizveo je krivulju ubrzanog pada neto fizičkog prinosa SADA po glavi i po četvornom km, no pratila ga je relativno ubrzane stope rasta monetarnih i financijskih optjecaja, koji po svojoj prirodi moraju pokazivati konačnu konvergenciju, ako se nastave, prema sličnom slučaju weimarske hiperinflacije 1923. g. Baš to je sadašnje stanje poslovanja gdje prevladavajuća fiktivna masa špekulantske financijsko-monetarne imovine ulazi u katastrofalni pad.

toj stvari, a naš politički establišment, kao američki Kongres, potpuno je u tom pitanju korumpiran kao i naš tisak. Možda čak još i više.

Ovo nam svraća pozornost natrag na tri postavke koja sam gore naznačio.

Pa sad, razmotrite samo ponašanje Ministra Paulsona s tog stajališta. Zasigurno ga se ne može svrstati u zrelog mladića, no on se upušta u *istu vrstu* luđačke igre međuovisnih masovnih posljedica. Javlja se u svojoj ulozi kao da obavlja ustvari djetinjasti oblik političke igre monetarnih poslovanja⁵, koju danas često igraju odrasli koji bi trebali znati bolje. A što je najvažnije, to je igra koja se igra van pravih pravila uzroka i posljedica u stvarnom svijetu, vrsta masovnog ludila koja se lijepo podudara sa simboličnom ulogom Martina Scholesa u 1998. u igri masovnog ludila znanog kao LTCM-ovska prognoza, to jest način prognoziranja koje ima korijen u radikalno redukcionističkom obliku monetarističke dogme i prakse koja je sama

⁵ Na pr. igra zvana "Monopoli"

ne samo čudesan sustav vjerovanja stran fizičkom stvarnom svijetu, već i prirodno egzistencijalistički u svom sociološkom značenju. (**Prikaz 1**).

Razmotrite zatim zajedničku odliku svih triju vrsta slučajeva: *svaki slučaj i svi zajedno, predstavljaju specifični, uobičajeni oblik masovnog ludila* slično hordi redovnika koji su se bičevali u doba europskog Novog mračnog vijeka u 14. stoljeću. Bez razumijevanja praktički aksiomatskog čimbenika masovnog ludila upravljajući slijedom tih triju faza tog procesa, opasnost koja od toga prijete civilizaciji ne bi se mogla ni raspoznati niti riješiti.

Zombiji iz kibernetičkog svijeta

Započnimo ovu sljedeću etapu izvješća predmetom uloge Ministra Paulsona. Henry Paulson sa sobom donosi baš istu odliku anglo-američke transatlantske financijske zajednice na položaj Ministra financija, koja je ključ svih uzročnih čimbenika odgovornih za sadašnju, od kraja srpnja 2007., provalu općeg financijskog bankrota američkog i drugih financijskih sustava. To je utjecaj na kojem počivaju i metodološko bezumlje međunarodnog financijskog sustava, sve gore naročito nakon 1987., i sociološke odlike obuhvaćajući i kockarske manije kibernetičkih ludnica kao što su 'MySpace', 'Facebook' i računalske ubilačke igrice.

Svjetsko gospodarstvo kojim prevladava monetarno financijski sustav kao što je weimarski napuhani mjehur 1923. godine kojeg su stvorili uvjeti Versailleskog ugovora, sustav osuđen na samozadanu propast. Sve dok se stanovnika sustava drži u uvjerenju da on, ili ona, imaju stvarni interes u održanju sustava u stalnoj funkciji, stanovita nesigurna društvena stabilnost može se održati barem privremeno, unatoč tome što će sustav doći do rane točke propasti. Ustvari često taj podstrek pribjegavanja poricanju, kao što je Paulson učinio, da bi se izbjegla istina o stanju stvari doveo je, kao što je sad slučaj s Paulsonovom tvrdoglavošću, do izazivanja upravo katastrofe koja se mogla otkloniti prihvatanjem istine.

Kroz stanovito vrijeme relativno starije odraslo pokoljenje prijanja uz iščezavajuće relativne blagodati gornjih 20% obitelji po svojim primanjima, no većina mlađeg zrelog pokoljenja i onih koji dosižu zrelost, zarobljenih unutar sustava koji im ne nudi nikakve uvjerljive izgleda za budućnost, sve više se otuđuje. Dakle, tijekom zadnjih desetak mjeseci sva pokoljenja pokazuju sve veću sklonost očitovanju jedne ili druge vrste političkih i moralnih posljedica nastupajuće sve rasprostranjenije

demoralizacije, a pokoljenja adolescenata i mladih zrelih ljudi (adolescenti najuočljivije) u najjačoj mjeri.

Nije slučajno da suvremeni tok razvoja kod pokoljenja mlađeg od 35 godina odražava svoje doživljaje promjena, koje su nastale nakon proljeća 2000. godine, to jest oko vremena kad se napuhani mjehur Y2k, kojem je kumovala vlada SADa, rasprsnuo, kad je Al Gore bio u utrci za Predsjednika a lakovjerna lutka Dicka Cheneyja, George W. Bush mlađi uskoro trebao položiti zakletvu za Predsjednika SADa. Prsnuće mjehura nagnalo je ulaganja u računala i slično tome u novi smjer, u ubrzavanje proizvodnje i poticanje tržišta tehnologija vezanih uz računala, razrađenih za promjenu, t.j. takozvanu „revoluciju u vojnom poslovanju“, u sve snažniji procvat tržišta kojeg predstavljaju adolescenti i mladi zreli ljudi obuzeti svojom ulogom igrača ratnih računalskih igrica.

Danas, sedam godina kasnije finiski ubojica, funkcionalno iz kibernetičkog svemira YouTube-a, imenom Pekka-Eric Auvinen, ima 16 godina. Pripadnice kulta Facebook-a, Meredith Kercher, imala je 21 godinu a Amanda Knox 20, dok je Amandin talijanski dečko imao 23 godine. Veteran Nixonove Bijele kuće, Henry Paulson, predstavnik iste matematičke ideologije u financijskom poslovanju kao što su relativno vrhunski igrači računalskih ubojitih igrica, sad je Ministar financija SADa.

U tim okolnostima nedostatak dovoljne otpornosti prema pogoršavajućim prilikama u društvu, potiče jake porive prema više ili manje popularno zvanom 'otuđenju [alijenaciji]'. Stoga ponovni izbor Predsjednika Georgea W. Busha 2004. bio je demoralizirajući. A pogoršanje demoralizacije prouzrokovano vodstvom Američkog Kongresa od veljače 2006 nadalje, naročito u 2007. do danas, produbilo je naznačene „predrevolucionarne uvjete“, naročito kod mladih ljudi. Bijeg u bijes izražen u računalskim ubojitim igricama i bijeg iz života u kibernetički svemir proizvodi tako sklonost stapanju tih dvaju svijetova. Ishod toga mogli biste zvati „Zombiji u kibernetičkom prostoru.“

Dodajmo tome pozornost koju smo trebali pokazati prema navedenom ponašanju Ministra Paulsona a koje on dijeli s određenim srodnim— tako reći „genetskim“—ne tako dobro prikrivenim, odsudnim odlikama masovnih fanatičkih samoubojica Jugozapadne Azije. Morali bismo također raspoznati soj adolescenata i mladih ljudi uvučeni u vrste udaljivanja od stvarnosti, koje ovisnici o MySpace-u, Facebook-u i ubojitim računalskim igricama zajednički predočuju, njihovu

„danas žrtvujem svoj život, da bih bio vaš zagovornik [na Sudnji dan]

Samoubilački bombaši jugoistočne Azije dijele određene mentalne odlike s poludjelim ministrom Paulsonom, kao i s adolescentima i malđićima uvučenim u virtualnu stvarnost MySpace-a, Facebook-a i 'naciljaj i opali' video igrice. Na slici palestinski samoubilački bombaš priprema se za napad 7. prosinca 2004.

podložnost patološkim umnim stanjima sličnim činu bombaša samoubojica Jugozapadne Azije.⁶

Psihološki, stanovnici kibernetskog svemira, bilo u MySpace-u ['MojProstor'] ili Facebook-u ['Spomenar'—s fotografijama lica i pojedinostima o njima], ili u računalnim ubojitim igricama sele se, malo-pomalo prema zajedničkom domu u suvremenom ekvivalentu nacističkih nürnbergskih okupljanja kao što bi nas na to slučaj jezgre neo-nacističkih i Antifa ratnika današnje Njemačke trebao podsjetiti. Sklonost prema nečem istoznačnom s fašističkim masovnim pojavama mogla bi se preokrenuti, no ne dok se dopušta trajanje ludosti koju predočuje sadašnji slučaj Henryja Paulsona.

Promotrite sve to kao stvar dinamike.

Ljudska dinamika

Trebamo sad ukratko prebaciti u našem izvješću naglasak na odsudno važnu stvar znanosti.

Pomislite na različitost između roda tobolčara i sisavaca. Usporedite doseg raznovrsnosti rodova na dijelu Zemlje gdje i kad su tobolčari jednom prevladavali i gdje su sisavci većinom potisnuli tobolčare. Pomislite na područje kojim su prevladavali tobolčari u dinamičkom smislu radije nego mehaničkom. Zamislite da

⁶ Vidi Peter Popham „Umorstvo u Perugi: Opasne igrice pokoljenja odanog Facebook-u“, *The Independent* (London, U.K.), 11. XI. 2007.

prostor koji svaki rod tobolčara zauzima odgovara kategoriji uspješnog kandidata za ulogu koju taj rod igra. Gledajte na rod sisavaca, osim čovjeka, na usporediv način.

Na stanoviti način postojanje čovječanstva mijenja zakonitosti poretka među sisavcima *kako čovječanstvo mijenja svoju potencijalnu relativnu gustoću napučenosti na način na koji nijedan drugi sisavac ne može*. No ipak, činjenica je da čovjek unatoč svom životinjskom tijelu nije u biti sisavac. Čovjek mijenja svoj okoliš i mijenja prirodu svog ponašanja što nijedan drugi sisavac ne može. *Ta različitost, kao što ju je akademik V.I. Vernadski definirao za fizikalnu znanost, ustvari su oni*

stvaralački potencijali ljudskog pojedinca koje čovjek može razviti a koji ne postoje ni kod jednog oblika života nižeg od čovjeka.

Vernadski je definirao tu različitost znanstveno, postavivši čovječanstvo za pripadnika prostorne faze znane kao noosfera, dok su sisavci općenito pripadnici faze prostora znane kao biosfera. Razlika leži u *specifičnim stvaralačkim moćima ljudskog uma koje ne postoje ni kod jednog nižeg oblika života*. Promjene kulture i slično postupanje odgovorni za rast ili pad društvene potencijalne relativne gustoće napučenosti sastavno djeluju u smislu ujedinjujuće dinamike društveno/fizičkog ekonomskog procesa, kao što će rodovi tobolčara i sisavaca međusobno dinamički djelovati unutar svakog i među svakim tipovima vrste.

Čovjek kao dio noosfere određen je tim suverenim moćima ljudskog uma pojedinca, kojima stvara čimbenike promjene, čimbenike kao djelo „otkrića“, ili slično tome ljudskog uma pojedinca. Ta otkrića nisu slučajnosti već su ograničena na vrste otkrića koja odgovaraju otkrićima univerzalne fizičke zakonitosti kao što je Keplerovo jedinstveno originalno otkriće zakonitosti gravitacije.

Plod *tih moći, koje nikad nisu postojale ni kod jedne životinje*, omogućio je ljudskom rodu postići razinu stanovništva od oko šest i pol milijardi živućih osoba.

Fluktuacije potencijalne relativne gustoće napučenosti implicitno se određuju prvenstveno

stupnjem do kojeg članovi društva ostvaruju jedinstveno ljudska otkrića zakonitosti/načela kao i njihovu primjenu. Stoga održavanje određene razine potencijalne relativne gustoće napučenosti svake nacije, ili dijela društva ovisi o određujućoj, funkcionalno obuhvaćenoj ulozi tih stvaralačkih moći. To nisu moći otkrivanja naprimjer spretnih i praktičnih mehaničkih izuma već su one izražaj otkrića univerzalnih fizičkih zakonitosti usporedivih s Keplerovim jedinstvenim otkrićem gravitacije i Leibnizovim jedinstvenim otkrićem načela infinitezimalnog, što je Kepler propisao kao proizvod svog jedinstveno izvornog otkrića ne samo učinaka već i zakonitosti gravitacije.⁷

Budući da ljudsko djelovanje nužno iscrpljuje resurse koji su se ranije smatrali bitnim za održanje stanovite kvalitete života, starosne dobi, i razine životnog standarda, samo pomoću napretka u idejama u podudarnosti s otkrićima univerzalnih fizičkih zakonitosti čovječanstvo ima mogućnost održati sadašnju danu razinu življenja (potencijalnu relativnu gustoću napučenosti) neodređeno dugo, ili tu potencijalnu relativnu gustoću napučenosti poboljšati.

Ne samo da je bitno da društvo održi napredak glede stalnih otkrića temeljnih fizičkih zakonitosti, već i uživa dobrobiti takvih postojećih otkrića, pa ih za to moramo primijeniti za napredak čovječanstva. Primjerena je uloga primijenjenih otkrića univerzalnih fizičkih zakonitosti, kad se primjene na društveni život omogućujući porast potencijalne relativne gustoće napučenosti ljudskog roda. Omjer ukupnog broja stanovnika koji su zaposleni u tomu srodnim zanimanjima onda će vršiti kontrolu nad načinom kojim nastaje porast odnosno smanjenje potencijalne relativne gustoće napučenosti. Da li će do takvog poboljšanja doći, ili do njegovog preokreta, kao u slučaju utjecaja zlobnih tipova zvanih „maltuzijanci“, to određuje ne samo praktične uvjete za poboljšanje ljudskih uvjeta života nego kod preokreta znanošću upravljano napretka uz relativno snažna kapitalna ulaganja ima razorni učinak na relativno mentalno zdravlje pojedinca, člana društva kao i cjelokupnog društva.

⁷ Ta uloga jedinstveno ljudskog stvaralaštva gde je Keplerovo jedinstveno izvorno otkriće zakonitosti Sunčeve gravitacije tipičan primjer, odlika je djelovanja u svemiru, nepoznatog redukcionistima kako drevnim tako i modernim sljedbenicima Euklida i modernim empiričarima. Filozofski redukcionista pribjegava opisu učinaka zakonitosti umjesto spoznaj samog, važnog čina otkrića.

Pokoljenje među nama između 14 i 35 godinana starosti (do/pro)življava posljedice depresije potencijalne relativne gustoće napučenosti stanovništva SADa (po glavi i po četvornom kilometru) relativno prema razini koja je postojala na dan kad je Predsjednik John F. Kennedy ustrijeljen. Naprimjer, u vrijeme spuštanja ljudske posade na Mjesec SAD su već počele gubiti dio praktične znanosti i tehnike bitne za taj put na Mjesec!

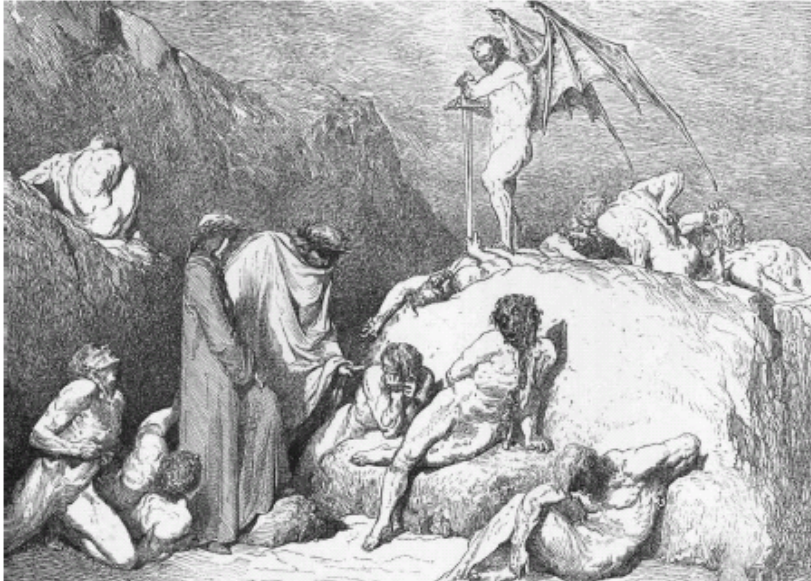
Dok su neke debele budale samouvjerene da su se uspjeli obogatiti fizičko-ekonomskim smjerom razvoja nedavnih četrdeset i više godina, stvarna održiva potencijalna relativna gustoća napučenosti SADa kao i zapadne i srednje Europe se općenito srozala sve većom stopom opadanja negdje od 1967. – 1968.

U slučaju takvih nepogoda trebali bismo raspoznati u primjerima pada gospodarstva SADa nakon pomaka kulturne paradigme u razdoblju od 1967. -1971., promjenu na gore a ona se prvo javila kao pad *potencijalne* relativne gustoće napučenosti. To sniženje izazvano padom *potencijala* odrazit će se „statistički“ kasnije, tijekom sljedećih desetljeća što je razvidno u prilikama SADa i drugih nacija danas. Stoga, kao što je slučaj SADa danas, vodeće ustanove i stanovništvo reagiraju prekasno da bi shvatili glupost urođenu u tvorevini koju glupo smatraju uspješnom promjenom politike u skorom razdoblju. Ovo poimanje je odsudno u shvaćanju urođene nekompetentnosti općeg tijela američkih privatnih i vladinih prognozera zadnjih 40 godina.

Stoga fizička potencijalna relativna gustoća napučenosti SADa glede neto američke granične vrijednosti fizičkog prinosa imala je ubranu stopu pada kroz razdoblje nakon razornog ustoličenja Richarda M. Nixona, no prateći relativni umni potencijal američkog stanovništva isto tako se katastrofalno srozao. Najgore od svega, naše sadašnje stanovništvo je slabije sposobno ozbiljno razmišljati, i uzevši tu normu [sposobnost razmišljanja] u obzir, slabije obrazovano od onog u vrijeme kad je Predsjednik Kennedy ustrijeljen.

Ovaj soj relativno privremene ili dugoročne dekadencije nacionalnih kultura uobičajeno je u retrospektivnom viđenju relativno duljih razmaka u znanoj povijesti. Učinak takve dekadencije je sasvim sigurno odgovarajući porast ružnoće duha tipičnog člana društva, kao što je Dante Alighieri isticao u svojim razmatranjima u *Komediji*, a Boccaccio u *Decameronu*.

Uvjeti spleta 1. svjetskog rata i rasta njemačkog fašizma i slični događaji u drugim

Šizmatici, heretici i prodavači skandala u Danteovom Paklu: Udovi su im odrubljeni ili osakaćeni. Posljedica kulturne dekadencije, piše LaRouche, „uvijek je odgovarajući porast ružnoće duha tipičnog člana društva“, kao što je Dante isticao. Bakrorez Gustava Doré-a

državama bili su takvo razdoblje pada, iz kojeg je inicijativa našeg Predsjednika Franklina Roosevelta spasila čovječanstvo za neko vrijeme. Mi smo sada, ponavljam, u četvrtom desetljeću ili dulje, oštrog ubrzanja fizičkog ekonomskog i moralnog, urođenog propadaja transatlantske kulture.

To propadanje nije stvorilo, kao nekim mehaničkim načinom, strahovitu dekadenciju čiji odraz su „ekstremni događaji“ koje ovo izvješće razmatra već je promicalo preduvjete ovakvog groznog moralnog i intelektualnog obeshrabrenja i dekadencije.

Stalna revolucija, stalni rat

Ovu spregu bi trebalo brzo raspoznati u poblížem proučavanju već obilnih primjera i dokaza povlačenja iz društvene stvarnosti u „virtualni prostor“ pa sada, između ostalih ovisnosti, društvo naginje prema navikama, naprimjer u slučaju SADA, koje se protežu od „genetskih“ vrsta proizvoda kao MySpace, Facebook do ubilačkog vrtloga računalskih igrica.

Moje viđenje *anomije* koje se razlikuje u nekim odsudnim vidovima od Durkheima i drugih, uzrok *anomije* ističe se na području manje više šizofreničkih izražaja *ontološkog nominalizma*, kao što su relevantni stručnjaci shvaćali šizofreniju kao izraz stanovitog ustaljenog oblika (formalizirane) uporabe jezika. Upućujem ovdje na slučajeve kao što je

uporaba određenih fraza kao da su, ontološki, „čarobne riječi“ ili slično tome kod kojih predmet izraza ili fraze ne odgovara stvarnoj ulozi čovjekove interakcije sa stvarnim svijetom, već radije igri u kojoj nema sustavne podudarnosti sa životom stvarnog svijeta nego se pretpostavlja kao da djeluje čarobnim (t.j. šizofreničkim) moćima kod kojih važnost leži u sustavu simbola.

Kockarska manija je trenutno krajnje značajan izražaj masovnog ludila te vrste. Doista, sadašnji financijski sustavi Europe i obiju Amerika većinom se ne rabe kao gospodarski predmet već luđački

kockarski sustavi „čarolije tržišnih kretanja“ koji su postali prevladavajuća odlika masovnog ludila većine našeg stanovništva svih razina dohotka. Bogatstvo mjereno u smislu kockarskih uspjeha oblik je masovnog ludila koje je najviše učinilo u poticanju luđačkih promjena nacionalne gospodarske i srodnih grana društvenog života u vremenu poslije uspostave Nixonove vlade u SADu.

Ekstremni oblici redukcionizma („simbolizma“ kao nadomjestka za stvarnost) primjeri su takvog patetičkog mentalnog ponašanja. Odlika „ideologije“ tvorevina MySpace i Facebook ili značenje „računalskih igrica“ izražava tu patetičku vrstu šizofrenije—bijeg od iskustva mržnjom protkane stvarnosti, kao pobješnjeli Vilenjak (Rumpelstiltskin) koji razdire samog sebe (samoubojstvo!) iz bijesa protiv jalovosti nemogućih snova zvanih djetinjaste bajke.

Međutim statistička ekonomija takozvane „teorije informatike“, kao što je ona profesora Norberta Wienera i Johna von Neumanna, Bertrand Russellovih poklonika, ili metodologija poklonika mističnog Ernsta Macha uopće, dijeli iste formalne matematičke pro-šizofreničke odlike.⁸ Provjerite

⁸ Norbert Wiener, *Cybernetics* [Kibernetika] (New York: John Wiley, (1948.)) i *The Human Use of Human Beings; Cybernetics and Society* [Ljudska uporaba ljudskih bića; Kibernetika i društvo] (Boston: Houghton Mifflin, 1954); ili John von Neumann, *The Computer and the Brain* [Računalo i

uvođenje radikalno nominalističkih viđenja osoba kao Wiener i von Neumann glede predmeta o ekonomskim procesima. Ista vrsta patologije svojstvena je uzrocima sadašnjeg sloma svjetskog monetarno financijskog sustava.

Pa tako, tipični vrhunski financijski igrač u globalizaciji podvrgnut je, "genetički", istim sociološkim posljedicama otuđenja, kao što su Francuz Emile Durkheim i njegovi učenici opisali *anomie* [anomiju]. Obrada predmeta dječjih igara francusko-švicarskih Durkheimovih sljedbenika važna je u proučavanju te pojave.

U tom smislu nakon dolaska na položaj američkog Predsjednika Richarda Nixona prevladavajuće usmjerenje, u nastavi i primjeni, oblikovanja nacionalne i međunarodne gospodarske politike stavilo je današnjem oblikovanju politike sve veću značaj na tvorevine koje razaraju gospodarstvo, koje je prije počivalo na Američkom sustavu i njegovom tradicionalnom pridavanju najveće važnosti rastu neto fizičke proizvodnje po glavi i po četvornom kilometru, pa mi stoga imamo hitnu potrebu odmaknuti se dalje od pretpostavki, na osnovu kojih je naše gospodarstvo doživjelo brodolom u vrijeme Nixonove vlade, (pretpotavki) da je simbolična vrijednost koju povezujemo s nominalnim monetarnim i financijskim bogatstvom, mjerilo i moralne i fizičke vrijednosti.

Predstavio sam, dakle tri naznačena primjera propasti i ono što oni tipično predočuju, no to nije naprosto spontana vrsta društvene masovne pojave. Ona je suodnosni pojam (korelativ) više od stoljetne, složene patološke promjene koja je utjecala naročito na usmjerenja anglo-američke vojne politike, promjena čije posljedice su se već razvidno mogle nazrijeti čak i desetljećima ranije, čak i prije luđačkog nasrta SADa u Indokini, u reakciji određenih snaga 1945. – 1946. godine i pojavi prijetnje anglo-američke uporabe nuklearnih oružja kao svojstva ratovanja.

ljudski mozak], (New Haven: Yale University Press 1958), s Oscarom Morgensternom, *The Theory of Games & Economic Behaviour* [Teorija igara i ekonomsko ponašanje], 3. izdanje (Princeton, N.J.: Princeton University Press, 1953). I Wiener i von Neumann bili su poklonici Bertranda Russella, naročito Russellove *Principia Mathematica*, Alfred N. Whitehead and Bertrand Russell *Principia Mathematica* Cambridge: Cambridge University Press, 1994., ponovljeni tisak izdanja iz 1927.), a obojicu je David Hilbert, u različito vrijeme, izbacio iz Göttingenskog sveučilišta na osnovu dobro utemeljenih optužbi za trajnu nekompetentnost, te u slučaju von Neumanna za dodatnu još goru optužbu plagijata.

Kip Giovanni Boccaccija (1313. – 1375.) u Firenci. Pjesnikov Decameron predstavlja priče, koje daju tipične prilike razdoblja Europe u Novom mračnom vijeku 14. stoljeća.

Do sada, najzapaženiji nedavni ishod te promjene bila je pojava koja je postala poznata pod nazivom „revolucija u vojnom poslovanju“, oblik moralne degeneracije povezane uz njene sadašnje zagovornike kao što su George Shultz, Podpredsjednik Cheney i Felix Rohatyn s Middleburyjskog učilišta, strategija gdje se isto tako mora raspoznati njenu usporedivost, u nekim svojim uzgrednim odlikama, s veoma osobitim pristupom koji je tradicionalna sovjetska vojna praksa zvala i koristila kao „asimetrično ratovanje“. Ona je također, najizražajnije, bila doktrina nekoliko radova Samuela P. Huntingtona, uključujući njegovo djelo *The Soldier and the State* [Vojnik i država] i njegov *Clash of Civilizations* [Sraz civilizacija], dogma za koju se može reći da je u sprezi s politikom i primjenom kojom su se služili Georgea Shultza i Felixa Rohatyna u svojoj potpori čileanskog Pinocheta, a vodila se, u vrijeme

razdoblja Nixonove vlade, gotovo nacističkim metodama u Južnom vrhu obiju Amerika.

Takva praksa uvriježila se i krenula punom parom pod bivšim Ministrom obrane i sadašnjim Podpredsjednikom Dickom Cheneyjem u jugoistočnoj Aziji, gdje su nositelji tiranije Bush-eve vlade, kao što je Kongres SADA, pristali nastaviti igru globalne propasti, koju sve luđa sadašnja politika Bush-Cheneyjeve vlade igra nakon što je ta vlada iskoristila izgovor „9/11“ incidenta za pokretanje vala masovnog ludila koje prevladava tom vladom, većinom američkog Kongresa i tiska nakon orkestriranog događaja znanog kao „9/11“.

Russell kao Veliki Inkvizitor

Da bismo shvatili politiku britanskog premijera Tony Blaira i Bush-Cheneyjeve vlade u razdoblju od 2001. – 2007. moramo baciti pogled unatrag na korijene sadašnjeg masovnog ludila u planiranju ovih dugoročnih političkih poteza takozvanih geopolitičkih ciljeva Britanskog Carstva, ranije tijekom 20. stoljeća, posebno na britanske krugove oko H.G. Wellsa, Aleistera Crowleyja - štovatelja Lucifera (kulta 'Lucis'), i Bertranda Russella.

Upravo odraz baš te ideologije susrećemo danas u pojavama kao MySpace, Facebook i u ubilačkim video igricama. Ono što vidite u *anomie*-ji MySpace-a, Facebook-a i ubilačkih računalskih igrica, to je *anomie*-ja izražena u postojanju njenog tek izglog, iako već pokvarenog jajeta. Zreli primjerak bit će mnogo ozbiljnije izopačen poduhvat, ako dozvolimo njegovo sazrijevanje u silu unutar društva.

Iste odlike masovno zločinačkog uma koje sad dijele Shultz, Rohatyn i drugi, isto su tako bile

Atomska bomba i sprječavanje rata

The Atomic Bomb and the Prevention of War

Bertrand Russell

Mr. Russell in transmitting this manuscript wrote us an interesting note indicating that it had been refused by five American periodicals of wide circulation. (It has appeared in the English journal *FOLEMIC*.) In offering it to the *Bulletin*—which he reads "with interest and attention"—Mr. Russell trusted us to cut it if necessary without distorting his views.

We publish the article in full in the belief that Mr. Russell automatically deserves an American audience and that the *Bulletin* reader is sufficiently discriminating to profit from articles which he does not necessarily endorse.

THE IMPACT OF ATOMIC WAR

The atomic bomb has set a problem to mankind which must be solved if any tolerable existence is to be possible for the human race. The problem is that of abolishing large-scale war, not at some distant future date, but quickly, before there has been time for another vast conflict to break out.

If the next great war were to occur

ington, Chicago, of population wident and Congre diabolic alchemy centage of the States, including important in bomb will be bo be a matter of government is survivors will of price, while of they would rath foul a blow. If ic bombs has bo ed, probably th there will be fir will be drawn in.

time until disorganization makes the further manufacture of atomic bombs impossible. If one side succeeds first in this aim, it may consider that it has won a victory, but it will be a "victory" far more disastrous to the "victor" than any defeat known to history.

THE COST OF "PREPAREDNESS"

the carefully trained in loyalty to the in-

ANENT PREVENTION

irely clear that there is only which great wars can be prevented, and that is the estab- an international government supply of serious armed force. ank of an international govern- can one that really governs, able facade like the League or a pretentious sham like Nations under its present con- international government, be able to preserve peace, the only atomic bomb, the only producing them, the only air only battleships, and, generally, however necessary to make it irresisti- ble. Its atomic staff, its air squadrons, the crews of its battleships, and its infantry regiments must each severally be composed of men of many different nations; there must be no possibility of the development of national feeling in any unit larger than a company. Every member of the international armed force should

Bertrand Russellov sramni poziv na atomski rat protiv Sovjetskog Saveza objavio je magazin *The Bulletin of the Atomic Scientist* [Priopćenje atomskih znanstvenika], 1. listopada 1946. Ako rat nastupi prije nego što Rusija dobije nuklearno oružje, pisao je, Amerika bi sasvim sigurno pobijedila., „i američka pobjeda bi nesumnjivo dovela do svjetske vlade pod hegemonijom Sjedinjenih Država — ishod koji bih, s moje strane, pozdravio s ushićenjem.“ Glede sporazuma UN-a o uspostavi jedne svjetske vlade, „Ako Rusija to dragovoljno prihvati, sve će biti dobro. Ako ne, bit će nužno izvršiti pritisak, čak do mjere da se izložimo riziku trata, jer u tom će slučaju Rusija zasigurno pristati. Ako Rusija ne pristane pristupiti uspostavi međunarodne vlade, doći će do rata, prije ili kasnije. Bilo bi stoga mudro posegnutu za uporabom svakog stupnja pritiska, koji bi se pokazao nužnim“.

izražaj, i to najznakovitije ranije, naprimjer u viziji H.G. Wellsovog djela *The Shape of Things to Come* [Ono što dolazi]. To je ista paradigma politike kao Bertrand Russellova gdje je on bio odsudan [čimbenik] oblikovanja politike iza inače vojno apsurdnog nuklearnog bombardiranja Hirošime i Nagasakija. Upravo takav Russell, otvoreni zagovornik pokretanja „preventivnog nuklearnog ratovanja“ u rujnu 1946. protiv Sovjetskog Saveza. Russell, u najmanju ruku prokleta najutjecajniji od sotonskih ličnosti svog stoljeća bio je upadljiv i vjerojatno najizopačenija osoba od njemu sličnih u 20. stoljeću—no budući da je na koncu konca sotona budala, Russell je također bio neka vrsta glupog čovjeka, nekompetentan na polju znanosti, prekomjerno samouvjeren da Sovjetski Savez ne će biti u stanju pravovremeno razviti vlastitu kompetentnost u atomskom naoružanju.+⁹

⁹ Ključ sovjetskog razvoja atomskog arsenala mnogo ranije nego što su to anglo-američki istomišljenici Bertranda Russella smatrali izvedivim, bio je u znanstvenim sposobnostima gdje najbolji primjer pruža najveći svestrani znanstvenik [‘polymath’—grčki πολυμαθής], 20. stoljeća, akademik V.I. Vernadski. No, kao što je sam

Wells, Crowley i Russell bili su izražaj izdanka uobičajenih političkih poteza Britanskog carstva nakon 1763., kao naprimjer u uporabi privatne vojske Britanske istočno indijske tvrtke, te njenih sljednika u Indiji i srednjoj Aziji. To je bio presedan operacija koje se vode kao njihove igre sve do današnjeg dana, produžetak nakana i poteza, u stilu Tony Blaira, istog Sykes-Picot-ovog sporazuma koji se danas nanovo javlja u Londonom orkestriranim potezima, pa u pokušajima Nancy Pelosijevog 'podilaženja' Londonu u slučaju iskorištavanja svojih kupljenih duša među Kurdima da dignu u zrak čitavo područje.

Russellov slučaj mora se istaknuti kao odsudni, klinički važan slučaj u proučavanju ujedinjujućih odlika triju slučajeva tragične ludosti navedenih na početku ovog izvješća: Paulsonova ludorija kao reakcija na već jureći nasrt raspada svjetskog, sadašnjeg monetarno financijskog sustava, te ubojstava u Perugi i strijeljanju u višoj gimnaziji u Jokeli.

Paulson: Ludilo kao ekonomija

Razmotrite slučaj mladih odraslih ljudi i mladića uvučeni u ne-svijet „alternativnog, virtualnog prostora“ po uzoru „Lorda muha“, uzoru na MySpace, Facebook i stečene mentalne navike luđačkog ubojice u računalskim igricama 'naciljaj i opali'. Žrtve tih izazvanih obmana bježali su od stvarnosti u čoporima, kao poslovični leminzi. Trenutno oni bježe sve dalje i dalje od stvarnog svijeta u svojstveno djetinjasti soj osjetilnog stanja uma, stanja kod kojeg se oštro osuđuje sve suprotno prihvaćenim normama pojedinca, a to stanje uma povezujemo s emotivnim članstvom u sintetički, nepostojeći svijet kao „Rat zvijezda“, „Gospodar prstenova“, „Harry Potter“ i slično. Svjedoci smo kod žrtava tih kultova, osebuje vrste koju možemo zvati „masovna šizofrenija kao društvena pojava.“

Lakovjerne budale modernih dionizijskih svečanosti su gomile, nalik na čopor štakora, dionizijskih sljedbenika Friedricha Nietzschea i oni su Nietzscheovi nacistički poklonici u malo drukčijem kulturnom svijetu današnjice.

Sklonost prouzrokovana načinom života u takvim masovnim tlapnjama kao kod sudionika u skupinama kao neo-nacisti i Antifa kult u Njemačkoj

Russell izjavio, on nikad nije požalio svoja nastojanja oko „preventivnog atomskog“ napada na Sovjetski Savez, koji bi ih, njegovim riječima: 'premlatio do podvrgnuća svjetskoj vladi', ili drugim riječima 'globalizaciji' danas.

danas, predstavlja vrstu uma kojeg možemo povezati s veoma domišljatim odnosno prefriganim, no potpuno luđačkim čoporom fanatički agresivnih rhesus majmuna, ili veoma opasnim stvorom obuzetim seksualnim ponašanjem nalik na ponašanje o kojem govori izvješće iz Perugia-e, koji se može vidjeti kod mnogo domišljatijeg odraslog muškog babuna ili čimpanze.

Izražena „domišljatost“ takvih majmunskih, ili praktički šizofreničkih ljudskih stvorova, je u tome što mogu razviti veoma napredne tehničke vještine u baratanju simbolima, no izgleda da su gotovo izgubili sposobnost spoznajnog uvida u stvarni dinamički poredak uzroka i posljedica u stvarnom svijetu.

Suočujemo se stoga sa stanovitim posebnim sojem proizvoda te iste vrste grupne sociopatologije, u slučaju uloge pseudo ekonomista naviknutih na baratanje simbolima, kao što su Myron Scholes, proslavljen u slučaju [propasti] LTCM-a. Izrazita činjenica koja ide uz to je da Scholes i stručnjaci tog kova izgleda da nisu naučili gotovo ništa iz tog iskustva katastrofe koju su sami orkestrirali svojim metodama predviđanja a koje su koristili kod stvaranja slučaja poznatog kao slučaj LTCMa 1998. godine. U svojim nedavnim sklonostima u ponašanju kod predviđanja, takvih tipovi nakon iskustava iz razdoblja 1997. – 1998. otišli su još mnogo dalje u svojim „matematičkim modelima“ a ishod toga su 'hedge' fondovi i raznorazne pošasti koje sve konvergiraju prema tobože „savršenijim“ matematičkim inačicama istih ludosti koje su proizvele krizu 1998. g.

Proširite sad tu sliku i obuhvatite članstvo Ministra Paulsona u psihopatološkoj zabludi uspostavljanja financijske skupine prošarane uplivima istih sociopatoloških odlika. Današnja nominalna imovina, predstavljajući potraživanja koja su postala bijesnija u svojim izražajima od babuna braneći svoje orahe na drvu baobaba, potražuje cjelokupnu isplatu dohotka koji ustvari nikad nije bio zarađen ni u jednom smislu imovine u stvarnom svemiru, tražeći da svak plati svakome punu cijenu ili nešto približno zamislivo tome.

Takve umno poremećene osobe jednostavno su računale da su zaradile dobit, kad nije postojao nikakv neto porast ni u čemu osim čisto simboličnim oblicima, lišenim svakog sadržaja, no oblicima pretpostavljenih dobiti u svotama koje su, prema važećem američkom ustavnom zakonu, optjecaj krivotvorenih financijskih papira. Ti izmišljeni „prihodi“ mogu se izraziti kao vrsta „Moj računovođa će vas upozoriti, da možete na vašem

završnom računu prikazati svotu naznačenu na mom čeku vama, uz uvijet da nikad ustvari ne pokušate taj ček unovčiti“.

Pa odjednom dođe taj dan kad su špekulanti prijevarnim optjecajima financijskih papira podnijeli svoje prevarantske čekove na naplatu: *Ka-buuuum!*

Čitav svjetski sustav je sad nedavno ušao u lančanu reakciju raspada svjetskog financijsko monetarnog sustava, preko pojava koje su postale, nakon predlistopadskih dana Michaela Milkena 1987. g., mutacija iste zarazne prakse prijevare, koja se izražava u obliku pobješnjele orgije divljački suparničkih (kompetitivnih) pokušaja naplatiti prevarantski izdane nazovičekove. Financijski majmuni, istoznačni s rhesus majmunima iz zoološkog vrta, sasvim su poludjeli.

Živimo u svijetu u kojem osjećamo da „Gotovo svaki od naših najbogatijih to rade“.

Sistematska posljedica takvih vrsta navika je bolesno moralno i formalno-intelektualno stanje uma, odjek uma dovedenog u zločinačko stanje koje je natjeralo Periklovu Atenu u Peloponeski rat. Atena nije nikad povratila, sve do današnjeg dana, ono što je izgubila tom ludosti tada.

T. Breuer, M. Ndongou-Hockemba, V. Fishlock

Izražena „domišljatost“ takvih majmunskih, ili praktički šizofreničkih ljudskih stvorova, „je u tome što mogu razviti veoma napredne tehničke vještine u baratanju simbolima, no izgleda da su gotovo izgubili sposobnost spoznajnog uvida u stvarni dinamički poredak uzroka i posljedica u stvarnom svijetu“. Na slici, iako gorila pokazuje primitivnu sposobnost uporabe oruđa, nikad ne će uspjeti doseći noosferu.

Mi smo srećom naslijedili veliku vrijednost koju izražava tradicija Solonove Atene u vidu stečevine Pitagorejaca i drugih Platonovih krugova.

To mora biti prednost i mi moramo odlučiti iskoristiti je.